

„vojščaka, junaka“. Na str. 183. čitaj „Taillefer“ ne „Tailleufer“. Na str. 247. v opazki veli pisec „leh je isto što i polje“. Ne „leh“ nego „leha (lijeha)“. Na str. 272. čitaj „Volinija“ ne „Volhinija“. Ostalo je tudi še nekaj drugih večjih in manjših tiskarskih pogreškov.

Še nekaj opazek gledé na jezikovno stran. Pisatelj sklanja imena na „o“, n. pr. Karlo, Odo, Oto i. t. d. po ženski *a*-sklanji. Narod na iztoku res tako sklanja, ali on pravi tudi nominativ na „a“, torej Karla, Oda, Ota i. t. d. kakor, Luka, Sima, Franja i. t. d., nedosledno je ostavljati nominativ na „o“, genetiv in ostale sklone pa preminjati po ženski *a*-sklanji. Druga rana je sklanja tujih imen, katera ne ne dajo preminjati po nobenem primeru hrvaške sklanje. Zatorej čitamo pač oblike: „Maza“ = die Mass; „Burgundija“ = Bourgogne, Burgund; ali tudi: „Prvomu dade . . . a drugomu . . . Provence i Burgundiju“, kjer bi pričakovali „Provansu“ ali pa, ako je beseda v pluralu, vsaj „Provansu“. Takisto „Elsas“ n. „Alzacija“, „Mainz“ in „Mainc“, „manjski“ n. hrv. „majnački“. „U Normandiji vidjeti si mogao slavnu opatiju u „Fontenellu“ u „Jumiegesu“ u „Beku“, i samostane u „Caene-u, Rouen-u, Bayeux-u, Avranches-u, Fecampu“, (Fécamp) i napokon u „Mont Saint Michel-u“ (Mont-Saint-Michel)? „Monte Casino“ in „Montekasino“. Po našem oskromnem mnenju treba vsa ta imena narodnemu izgovoru prilagoditi, torej pisati n. pr. v „Žimiežu“, a da ne bode nesporazumka, pristaviti v zaporcih ime, kakor se piše v dotičnem jeziku. Tako ravnajo Srbi in v obče narodje, ki pišejo z drugimi slovi, nego latinskimi. Z vsakim drugim načinom pisanja teh imen, se posebno v zavisnih sklonih se dela sila národnemu jeziku.

Nehrvaški se mi zdi rečeno: „Vojske se . . sukobe na t. zv. polju Rothfeld“ n. „na polju ‚Rothfeld‘ nazvanom“ (str. 67.), „Velikaši i izaberu . . . Roberta, brata Ode“ m. „brata Odova“ ali „Odina“. „Arnulf je bio . . . sasvim drugi (m. drug) čovjek, nego i. t. d. (str. 130.), „Češkinja“ m. „Čehinja“ (str. 135.), „Pražkim vladarima morali (su) davati danke ne samo njegovu neposredni podložnici, pleme Čeh (n. Čehová ali Česi), nego i sva druga plemena.“ Primeri v Črni gori „pleme Drekalovići“ ali „Drekalovića“ ne »pleme Drekalović.« „Razgovor tri svetca“ m. „triju svetaca“ (str. 288.).

Te in nekatere druge menj važne nedostatnosti ne jemljó delu vrednosti in zaslužene pohvale. Knjigi je pridejan zgodovinski zemljevid one dóbe, ki pa sevéda ne more zadoščati za razmerno precěj dolgo dobo, kjer so se meje pojedinih držav in národov menjavale tako često.

R. Perušek.

(Konec prihodnjič)

Iz hrvaške književnosti. Prejeli smo nekatere knjige, o katerih moramo zaradi pretesnega prostora odložiti poročilo do jedne prihodnjih števil. *Stjepan pl. Miletić* je izdal tragedijo v petih dejanjih, naslovljeno »Boleslav« (cena 50 kr.), *Georgina Kayser-Sobjeska* (član nar. gledališča v Zagrebu) je spisala pod naslovom »Svako djelo dodje na vidjelo« v dramatski obliki tri slike iz življenja zagrebškega (cena 70 kr.), *dr. Šime Mazzura* in *dr. Marijan Derenčin* pa sta izdala knjigo politiške vsebine »Programi oporbenih stranaka u Hrvatskoj« (cena 20 kr.). Vse tri knjige se dobivajo v »Dionički tiskari« v Zagrebu. — Hrvaško stenografsko društvo v Zagrebu je izdalo 1. in 2. številko »Stenografa«. Bodi ta list iz nova priporočen našim stenografom, se posebno ker se že dve leti jako marljivo bavi tudi s slovensko stenografijo.

Obči zbor »Maticе Hrvaške« je bil dné 17. m. m. Poročilo smo morali odložiti za prihodnjič.

† **Stjepan Buzolić.** Dné 10. m. m. je umrl sloveči pesnik, duhovnik *Stjepan Buzolić*, po rodu Hrvat iz Dalmacije, v 64. letu dóbe svoje. Leta 1871. je izdal zbirko svojih pesmij pod naslovom „Bog, rod i svet“, mnogo pa je tudi prestavljal iz ruščine,

italijanščine, nemščine in francoščine. Za „Matico Hrvaško“ je preložil „Božjo komedijo“, ki izide bržkone prihodnje leto. Tudi kot šolnik — vodil je moško učiteljsište v Arbanasih — pridobil si je izredne zasluge za hrvaško narodnost v Dalmaciji.

Hrvaško národno gledališče. V minuli gledališki dóbi je bilo v Zagrebu 151 predstav, in sicer 116 dramatskih (med njimi 8 novostij), 33 opernih (med njimi 3 nove) in 2 diletantski. Največ dramatskih del je bilo francoskega izvira (28); 15 je bilo nemških, 12 hrvaških, 2 italijanski, 2 španski, 6 angleških, 1 češko, 1 poljsko in 1 norveško.

Glasbene novice. Nedavno smo prejeli obsežno, lepo zbirko hrvaško slovenskih moških zborov, katero je izdalo hrvaško pevsko društvo „Kolo“ v Zagrebu in uredil *Nikola pl. Faller*. V zbirki so mimo drugega skladbe Vilharjeve, bratov Ipavcev, Hajdrihove, Nedvédove, Foersterjeve, Gerbičeve in Jenkove. Obsirneje izpregovorimo prihodnjič. — Naš rojak *Fr. S. Vilhar*, je izdal četrto knjigo svojih skladeb, naslovljeno: „Hrvatska Lira“, sbirka popievaka u narodnom duhu. Cena po pošti 1.85 gld. Knjiga obseza 16 skladeb za klavir in petje.

Nova češka opera. Skladatelj *Ž. R. Rozkošný* je zložil jednodejansko opero „St o j o“, kateri je po Konrádovi jednakoimenski povesti napisal libretto *Otakar Kučera*. Kritika hvali oboje, glasbo in tekst: skladatelj je uporabil znamenit zaklad melodiških mislij, ketere podaja v zaokroženi obliki, libretist pa je po vzoru »Cavallerie rusticane« priredil tekst velikega dramatskega učinka.

Ruske národne pesmi. Rusko etnografsko društvo v Peterburgu je minilo leto poslalo dva člana Istomina in Ljapunova v pokrajine Vologde, Vjatke in Kostrome, da bi zbirala ruske národne pesmi. V letu dnij sta nabrala 260 pesmij z napevi, in to posvetnih, cerkvenih, svatovskih pesmij in nekaj iger. Največ jima je bilo do tega, da otmeta pozabi starejše pesmi; Istomin je pazil na tekst, Ljapunov pa na napev pesmij. Nedavno sta raziskovalca v posebni seji etnografskega društva poročala o svojem nabiranju, in zbor pevcev je o tej priliki za poskus zapel nekaj nabranih pesmij.

Apolonova himna. Pri izkopavanju v Deljih so nedavno odkrili Apolonovo himno, ki je izmed vseh doslej poznanih ostankov grške glasbe najdovršenejša. To je popoln paian z glikonskimi kriticami. Našli so se ulomki tudi treh drugih himen, toda praznine v tekstu se ne morejo spopolniti. To odkritje je važno i za staro grško pesništvo i za glasbo. Starogrške glasbene znake je z denašnjimi zamenil francoski arheolog T. Reinach, tekst sam pa je spopolnil francoski učenjak H. Weil.

Nemško-slovenska pravna terminologija. Poslednji »Slóv. Pravnika« vabi na naročbo »Slovensko-nemške pravne terminologije«, katero je, kakor znano, uredil *dr. Janko Babnik*, c. kr. sodni pristav in natisnila c. kr. dvorna in državna tiskarna. To važno delo stane 3 gld. 50 kr., elegantno in trdno vezano 4 gld. 10 kr., po pošti 15 kr. več.

„Ljubljanski Zvon“

zhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoj vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Izdajatelj **Janko Kersnik**. — Odgovorni urednik **dr. Ivan Tavčar**.
Upravništvo »Národna Tiskarna« Kongresni trg št. 12. v Ljubljani.

Tiska »Národna Tiskarna« v Ljubljani.